

Depresija i društvo

FABIJANIĆ I.

MEDICINSKI FAKULTET SVEUČILIŠTA U ZAGREBU, ZAGREB, CROATIA

- STUDENTSKA SEKCIJA ZA NEUROZNANOST

SAŽETAK:

U današnjem društvu postoji slika „idealnog čovjeka“ koji je sretan, bogat, uspješan, privlačan, i svi teže postati i biti takvi. Jesu li očekivanja društva prevelika? Ljudi iz tog razloga često nose „masku“, boje se pokazati da u nečemu nisu uspjeli i osjećaju golem pritisak. U društvu se oboljele od depresije, distimije, ali i drugih oblika psihičkih poremećaja često percipira kao trajno nesposobne za rad i kvalitetno funkcioniranje unutar zajednice. Zbog toga je sve teže prepoznati osobe koje pucaju pod pritiskom, pate i obolijevaju. To je posebno štetno zbog toga što je ključ liječenja depresije upravo rano obraćanje liječniku i traženje pomoći, a upravo ovdje neposredna i šira zajednica oko bolesnika može i treba imati odlučujuću ulogu. Prvi korak je shvatiti da postoje osobe koje trebaju pomoć, a boje se potražiti istu. Društvo treba podučiti kako prepoznati znakove depresije i kako takvim osobama pružiti pomoć i podršku. Druga ključna stvar je destigmatizirati depresiju. Kada bi ljudi naučili što je uistinu depresija, manje bi bilo onih koji osuđuju i odbacuju oboljele, jer bojimo se onoga što ne razumijemo. Umjetnost može igrati veliku ulogu u upoznavanju javnosti s problemom. Primjerice, u kazalištu se može prikazati predstava koja se bavi temom depresije, u kojoj će glumci utjeloviti depresivnog bolesnika s kojim se neki pojedinci možda nikada nisu susreli. Nakon predstave, stručnjak će educirati gledatelje te im pružiti priliku da upitaju što ih još zanima. Ovaj pristup je zanimljiv jer se predstava i razgovor mogu prilagoditi publici bilo koje dobi. Na taj način efektivno bi se sve buduće generacije moglo senzibilizirati u ovom smislu i jednom za svagda skinuti stigma s depresije i niza sličnih bolesti.

[HTTP://DX.DOI.ORG/10.17486/GYR.3.2074](http://dx.doi.org/10.17486/GYR.3.2074)